Číslo jednací: 32Ad 9/2014 - 78

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci žalobce: **L. S.,** zast. JUDr. Evou Vaňkovou, advokátkou, se sídlem Rokycanova 114 – Litomyšlské předměstí, 566 01 Vysoké Mýto, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, **se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5,** v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované o námitkách, ze dne 17.6.2014, č. j. 540 725 0695/315-OL, o starobní důchod, **t a k t o :**

I. Rozhodnutí žalované ze dne 17.6.2014, č.j. 540 725 0695/315-OL a rozhodnutí žalované ze dne 30.10.2013, č.j. 540 725 0695, s e z r u š u j í a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou žalobou se žalobce domáhá přezkoumání výše uvedeného rozhodnutí žalované, jímž zamítla námitky žalobce a potvrdila své rozhodnutí prvního stupně ze dne 30.10.2013, č.j. 540 725 0695, kterým zamítla žádost žalobce o přiznání starobního důchodu pro nesplnění podmínek ustanovení § 29 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zdp), a to z důvodu, že nezískal potřebných 15 roků v I. B kategorii. Dle dokladů žalobce získal v uvedené kategorii 13 roků a 291 dní. Žalobce tvrdí, že uvedenými rozhodnutími žalované byl hrubě zkrácen na svých právech.

V odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí ze dne 17.6.2014 žalovaná konstatovala podstatný obsah námitek žalobce, které žalobce zopakoval a rozvedl

v žalobě (viz níže). Žalovaná uvedla, že přezkoumala napadené rozhodnutí v celém rozsahu včetně rozsahu uplatněných námitek a po provedeném šetření zjistila, že bylo vydáno v souladu s platnou a právní úpravou a dle správně zjištěného skutkového stavu.

Žalovaná v rozhodnutí ocitovala následující relevantní právní úpravu:

Podle § 28 zdp má pojištěnec nárok na starobní důchod, jestliže získal potřebnou dobu pojištění a dosáhl stanoveného věku, popřípadě splňuje další podmínky stanovené v tomto zákoně.

Podle § 74 zdp nároky na snížení věkové hranice pro vznik nároku na starobní důchod podle předpisů platných před 1. lednem 1996 po odpracování stanovené doby zaměstnání v I. pracovní kategorii nebo v I. (II.) kategorii funkcí zůstávají zachovány do 31. prosince 2018. Snížená věková hranice pro vznik nároku na starobní důchod se přitom považuje pro účely tohoto zákona za důchodový věk.

Rozdělení do pracovních kategorií je uvedeno v § 14 odst. 2 a 3 zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění účinném do 31.12.1995. Do I. pracovní kategorie jsou zařazena zaměstnání, v nichž se vykonávají soustavně a v průběhu kalendářního měsíce převážně práce rizikové, při kterých dochází k častým a trvalým poruchám zdraví pracujících působením škodlivých fyzikálních a chemických vlivů, a to
a) zaměstnání v hornictví se stálým pracovištěm pod zemí v hlubinných dolech,
b) ostatní zaměstnání v hornictví vykonávaná pod zemí v hlubinných dolech,
c) zaměstnání pod zemí, při provádění podzemních staveb hornickým způsobem,
d) zaměstnání členů leteckých posádek a pracovníků soustavně činných v letadle za letu,
e) zaměstnání členů posádek námořních lodí,
f) zaměstnání, v nichž se vykonávají zvlášť těžké a zdraví škodlivé práce v hutích nebo těžkých chemických provozech,
g) zaměstnání kesonářů a potápěčů,
h) zaměstnání vykonávaná v prostředí ohroženém ve významné míře ionizujícím zářením při úpravě a konečném zpracování radioaktivních surovin, v jaderných elektrárnách a při obsluze cyklotronu a výzkumného reaktoru,
i) zaměstnání vykonávaná s prokázanými chemickými karcinogeny a při pracovních procesech s rizikem chemické karcinogenity,
j) zaměstnání v hornictví vykonávaná pod spodní úrovní nadloží a na skrývce v povrchových dolech (lomech) na uhlí, na radioaktivní nerosty a na nerosty, z nichž lze průmyslově vyrábět kovy, na magnezit, **osinek,** tuhu, kaolín, žáruvzdorné jíly, keramické lupky, sádrovec, živec a na křemen a křemenec k chemickotechnologickému zpracování nebo ke zpracování tavením,
k) zaměstnání v těžbě a při opracování kamene, při mletí a drcení křemene, křemence a živce, při formování žáruvzdorných výrobků a při úpravě keramických surovin, vykonávaná v prostředí vysoké koncentrace agresivního fibroplastického prachu, pokud jsou pracující při výkonu těchto zaměstnání nadměrně ohroženi silikózou, a zaměstnání sklářů dutého skla,
l) zaměstnání ve stokové síti v podzemních prostorách.

Sníženou věkovou hranici pro vznik nároku na starobní důchod upravoval § 21 zákona č. 100/1988 Sb. ve znění účinném do 31.12.1995, podle kterého má občan nárok na starobní důchod, jestliže byl zaměstnán nejméně 25 roků a dosáhl věku aspoň
a) 55 let, byl-li zaměstnán nejméně 15 roků v zaměstnání uvedeném v § 14 odst. 2 písm. a) nebo nejméně 10 roků v takovém zaměstnání v uranových dolech,
b) 55 let, byl-li zaměstnán nejméně 15 roků v zaměstnání uvedeném v § 14 odst. 2 písm. b), jestliže byl z tohoto zaměstnání převeden nebo uvolněn z důvodů uvedených v § 12 odst. 3 písm. d) a e),
c) 55 let, byl-li zaměstnán nejméně 20 roků v zaměstnání uvedeném v § 14 odst. 2 písm. b) až h),
d) 58 let, byl-li zaměstnán nejméně 20 roků v zaměstnání uvedeném v § 14 odst. 2 písm. i) až l).

Vzhledem ke zrušení pracovních kategorií zákonem č. 235/1995 Sb., o zrušení pracovních kategorií a o některých dalších změnách v sociálním zabezpečení, účinným od 1.1.1993, bylo vhodné zachovat nároky pracovníkům, kteří před účinností tohoto zákona vykonávali zaměstnání zařazené do I. nebo II. pracovní kategorie, avšak k datu zrušení nesplnili podmínku dostatečné doby zaměstnání v pracovní kategorii obsaženou v § 21 zákona č. 100/1988 Sb. ve znění účinném do 31.12.1995.

Tato úprava je obsažena v § 174 odst. 1 zákona č. 100/1988 Sb. ve znění účinném do 31.12.1995, který stanoví, že občan, který vykonával před 1. lednem 1993 zaměstnání I. pracovní kategorie, popřípadě službu I. nebo II. kategorie funkcí, má po 31. prosinci 1992 nárok na starobní důchod též, jestliže byl zaměstnán nejméně 25 roků a dosáhl věku alespoň
a) 56 let, byl-li zaměstnán nejméně 14 roků v zaměstnání uvedeném v § 14 odst. 2 písm. a), popřípadě 9,5 roku, jde-li o takové zaměstnání v uranových dolech, nebo 19 roků v zaměstnání uvedeném v § 14 odst. 2 písm. b) až h) anebo 19 roků ve službě I. kategorie funkcí,
b) 57 let, byl-li zaměstnán nejméně 13 roků v zaměstnání uvedeném v § 14 odst. 2 písm. a), popřípadě 9 roků, jde-li o takové zaměstnání v uranových dolech, nebo 18 roků v zaměstnání uvedeném v § 14 odst. 2 písm. b) až h) anebo 18 roků ve službě I. kategorie funkcí,
c) 58 let, byl-li zaměstnán nejméně 12 roků v zaměstnání uvedeném v § 14 odst. 2 písm. a), popřípadě 8 roků, jde-li o takové zaměstnání v uranových dolech, nebo 16 roků v zaměstnání uvedeném v § 14 odst. 2 písm. b) až h) anebo 16 roků ve službě I. kategorie funkcí nebo 17,5 roku ve službě II. kategorie funkcí, nebo
d) 59 let, byl-li zaměstnán nejméně 11 roků v zaměstnání uvedeném v § 14 odst. 2 písm. a), popřípadě 7,5 roku, jde-li o takové zaměstnání v uranových dolech, **15 roků v zaměstnání uvedeném v § 14 odst. 2 písm. b) až l)** anebo 15 roků ve službě I. nebo II. kategorie funkcí.

Zároveň podle § 174 odst. 2 cit. zákona podmínkou vzniku nároku na starobní důchod podle odstavce 1 je, že zaměstnání I. pracovní kategorie nebo služba I. nebo II. kategorie funkcí trvaly ke dni 31. prosince 1992;

Žalovaná odůvodnila, že dle spisové dokumentace získal žalobce v kategorii uvedené v § 14 odst. 2 písm. b) až l) zákona č. 100/1988 Sb. ve znění účinném do

31.12.1995 celkem 5 036 dnů, tj. 13 let a 291 dnů a výkon uvedeného zaměstnání trval do 31. prosince 1992. Podmínka uvedená v § 21 písm. d) zákona č. 100/1988 Sb. ve znění účinném do 31.12.1995 nebyla splněna a zároveň nebyla splněna ani podmínka uvedená v § 174 cit. zákona, neboť žalobce získal v pracovní kategorii uvedené v § 14 odst. 2 písm. b) až l) zákona č. 100/1988 Sb. ve znění účinném do 31.12.1992 dobu zaměstnání pouze 13 let. Nárok na snížený důchodový věk podle zákona č. 100/1988 Sb. žalobci nevznikl.

Žalovaná uvedla, že na důchodový věk žalobce se vztahuje obecná úprava obsažená v § 32 odst. 2 zdp, který stanoví, že u pojištěnců narozených v období let 1936 až 1968 se důchodový věk stanoví podle přílohy k tomuto zákonu. Stanoví-li se důchodový věk s přičtením kalendářních měsíců, považuje se za důchodový věk věk dosažený v posledním přičteném kalendářním měsíci v den, který se číslem shoduje se dnem narození pojištěnce; neobsahuje-li takto určený měsíc takový den, považuje se za důchodový věk ten věk, který je dosažen v posledním dni posledního přičteného kalendářního měsíce. Podle uvedené přílohy činí důchodový věk u pojištěnců (mužů) narozených v roce 1954 63 let a 2 měsíce. Tohoto věku dosáhne žalobce dne 25.9.2017.

Žalobce ve své žádosti o starobní důchod, uplatněné na Okresní správě sociálního zabezpečení Rychnov nad Kněžnou dne 2.10.2013 uvedl jako den přiznání důchodu 23.9.2013, kdy dosáhl věku 59 let. Žalovaná odůvodnila, že podmínka důchodového věku stanovená v § 28 zdp tak nebyla splněna a žalobci nárok na starobní důchod nevznikl.

K námitkám žalobce, které se týkají výkonu práce v I. pracovní kategorii i v letech 1975 až 1978 žalovaná uvedla, že dle evidenčního listu o době zaměstnání a výdělku vystaveného společností Ferodo a.s. dne 24.11.1993, bylo žalobcem vykonáváno zaměstnání zařazené do II. pracovní kategorie. Tato skutečnost je potvrzena i v příloze k žádosti o důchod podle zákona o sociálním zabezpečení k průkazu zaměstnání patřících do I. a II. pracovní kategorie vystavené žalobci národním podnikem Osinek. Žalovaná opakovaně provedla šetření ohledně výkonu zaměstnání žalobce v preferované pracovní kategorii u společnosti Federal-Mogul Frictions Products, a.s., jejíž povinností, resp. povinností jejích předchůdců, bylo sledovat, zda její zaměstnanci vykonávají práci v preferované pracovní kategorii na rizikovém pracovišti a zda tito zaměstnanci vykonávají soustavně nebo převážně práce uvedené v příslušeném resortním seznamu. Dle sdělení uvedené společnosti ze dne 9.12.2013 a 14.4.2014 nemůže tato potvrdit, že by žalobce vykonával v letech 1975 až 1978 zaměstnání, které by svým charakterem a intenzitou bylo zařazeno do tzv. I. pracovní kategorie. Žalovaná má proto za prokázané, že žalobce vykonával zaměstnání zařazené do tzv. II. pracovní kategorie. K předloženým čestným prohlášením tří spolupracovníků žalobce žalovaná dodala, že plnění povinností zaměstnavatele obzvláště při trvání jeho existence nelze s ohledem na sledování vykonávané práce po jednotlivých hodinách, na základě kterých pak bylo zaměstnání zařazeno do příslušné pracovní kategorie nahradit četným prohlášením osob zaměstnaných na příslušném pracovišti. Na základě specifičnosti průběhu a kontroly zařazování konkrétního pracovníka do výkonu zaměstnání v preferované pracovní kategorii pak nelze toto objektivně prokázat svědeckými výpověďmi. Žalovaná současně upozornila, že ust. § 53 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, svědecké prohlášení jako důkazní prostředek nahrazující předložení listiny připouští

jen v případě, že tak stanoví zvláštní zákon. Speciální právní úprava obsažená v zákoně č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, sice připouští v oblasti důchodového pojištění institut čestného prohlášení podpořeného svědeckou výpovědí využít (§ 85 odst. 5 cit. zákona), avšak pouze k prokázání doby pojištění (zaměstnání), nikoliv však k prokázání zařazení tohoto zaměstnání do preferované pracovní kategorie. Žalovaná shledala námitky jako nedůvodné a potvrdila rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.

V podané žalobě žalobce zrekapituloval, že chtěl podat v průběhu roku 2013 žádost o přiznání starobního důchodu s přesvědčením, že má nárok na tzv. zvláštní důchodový věk, neboť pracoval ve ztížených pracovních podmínkách s větší mírou zdravotního rizika. Na místní okresní správě sociálního zabezpečení (dále jen OSSZ) zjistil, že na rozdíl od jeho tehdejších spolupracovníků, kterým byl tzv. zvláštní důchodový věk přiznán, jeho evidenční listy o době zaměstnání a výdělku od původního zaměstnavatele jsou chybně vyplněny. Pochybení spočívalo v tom, že zařazení do pracovních kategorií se v průběhu let měnilo v důsledku změn právních předpisů a tyto změny nebyly v jeho evidenčních listech provedeny. Žalobce měl i nadále vyznačeno zařazení do II. pracovní kategorie, ač ve skutečnosti vykonával práci v I. pracovní kategorii. Jeho evidenční listy nebyly aktualizovány. V případě změny právních předpisů měl zaměstnavatel vyhotovit přílohu k žádosti o důchod k průkazu zaměstnání patřících do I. a II. pracovní kategorie, se správným vyznačením pracovní kategorie. K tomu došlo u spolupracovníků žalobce, nikoliv však u žalobce samotného. Žalobce nejdříve sám a následně prostřednictvím svého právního zástupce upozorňoval právního nástupce bývalého zaměstnavatele, aby příslušné evidence týkající se žalobce uvedl do souladu s právními předpisy, na tyto skutečnosti rovněž upozorňoval i OSSZ Rychnov nad Kněžnou, avšak neúspěšně.

Žalobce uvedl, že pracoval od 4.5.1975 - 28.2.1993 (s výjimkou základní vojenské služby od 1.10.1975 do 30.9.1977) jako zaměstnanec s pracovní činností gumař, dělník v gumárenské výrobě, provozní zámečník, čistič (tedy v tzv. I. preferované pracovní kategorii) u národního podniku Osinek, transformovaného na Osinek, akciová společnost, následně na společnost Ferodo a.s., jejímž právním nástupce se stala společnost Federal-Mogul Friction Products a.s., s tím, že se jednalo o jeden a tentýž podnik, ve kterém probíhala práce s osinkem (dříve azbest), jenž se později ukázal jako látka s karcinogenními vlastnostmi. Proto byli pracovníci pracující s touto látkou zařazeni do preferovaných důchodových kategorií. Žalobce má za to, že výkon práce u národního podniku Osinek a jeho právních nástupců mu zakládá nárok na snížený důchodový věk dle § 174 zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění účinném do 31.12.1994, který by měl být stanoven na 59 let, neboť odpracoval 15 roků v zaměstnání uvedeném v § 14 odst. 2 písm. b) až l) cit. zákona.

Žalobce pracoval pro výše uvedené zaměstnavatele v období od 4.5.1975 - 28.2.1993, což zdokumentoval evidenčními listy o době zaměstnání a výdělku. Období od 1.1.1979 do 28.2.1993 je zaznamenáno v evidenčních listech správně, žalobce vykonával druhy činnosti (dělník v gumárenské výrobě, provozní zámečník, čistič), jež jsou zařazeny platnou legislativou do I. pracovní kategorie, a to podle Souhrnného resortního seznamu zaměstnání zařazených pro účely důchodového zabezpečení do I. a II. pracovní kategorie – odvětví chemického a lehkého průmyslu

a zpracování dřevní hmoty, vydaného Ministerstvem průmyslu České republiky v r. 1991 (dále také jen „resortní seznam“). Chybně je uvedeno pouze 78 dní v roce 1983, kdy byl žalobce převeden z důvodu nedostatku pracovníků na lisovnu na pracovní pozici gumař, přičemž i tato pracovní pozice spadá podle platné legislativy do I. pracovní kategorie (výnosem ministerstva průmyslu č. 6/1986 byla pracovní pozice gumaře zpětně přeřazena z II. do I. pracovní kategorie). Žalobce v době od 4.5.1975 do 31.12.1978 (s výjimkou základní vojenské služby od 1.10.1975 do 30.9.1977) pracoval jako gumař, tj. v zaměstnání, které bylo na základě výše uvedeného výnosu ministerstva průmyslu č. 6/1986 zpětně přeřazeno z II. do I. pracovní kategorie. Na tuto skutečnost však zaměstnavatel v případě žalobce nereagoval změnou či vydáním nového evidenčního listu či přílohy k žádosti o důchod. Správní orgán tak při svém rozhodování vycházel z chybně vyplněného evidenčního listu. Žalobce uvedl, že chybného vyplnění evidenčního listu si byl zaměstnavatel vědom u jiných zaměstnanců, když tehdejším spolupracovníkům žalobce tento protiprávní stav zhojil tak, že vydal za chybně evidovaná období nové přílohy k žádosti o důchod podle zákona o sociálním zabezpečení k průkazu zaměstnání patřících do I. a II. pracovní kategorie, ve kterých vykázal dobu výkonu práce gumaře jako zaměstnání v I. pracovní kategorii. Žalobce k prokázání skutečnosti, že vykonával zaměstnání, které mělo být zařazeno do tzv. I.B kategorie doložil čestná prohlášení svých spolupracovníků M. K., J. J. a S. H. ze dne 13.11.2013, v nichž potvrzují, že žalobce v letech 1975-1978 pracoval v národním podniku Osinek v Kostelci nad Orlicí na pracovišti „Lisovna“ na pracovní pozici – gumař. Navrhl rovněž, aby je soud vyslechl jako svědky. Dále k provedení důkazu přiložil přílohy k žádosti o důchod podle zákona o sociálním zabezpečení k průkazu zaměstnání patřících do I. a II. pracovní kategorie, tiskopis č. 126 (dále jen „příloha k žádosti o důchod“) svých spolupracovníků pana J. H. a pana Z. H., vystavené společností Federal-Mogul Friction Products a.s. (dříve Ferodo a.s.), evidenční list o době zaměstnání a výdělku pana J. H. a kopii své přílohy k žádosti o důchod a výše citovaný resortní seznam.

Žalobce je přesvědčen, že mu nemůže být na škodu to, že příslušné evidenční listy jsou jeho bývalým zaměstnavatelem chybně, nedostatečně a rozporně vyplněny a dobu a druh pracovní činnosti v preferované pracovní kategorii je pak nutné prokázat i jinými hodnověrnými podklady či svědectvími. Závěrem žalobce shrnul, že mu napadeným rozhodnutím a jemu předcházejícím prvoinstančním rozhodnutím nebyly v rozporu s právními předpisy započteny výše specifikované doby jako doby práce v I. kategorii:
1) **78 dnů** v roce 1983,
2) 606 dnů tj. **1 rok a 241 dní** za dobu od 4.5.1975 do 30.9.1975 (149 dnů) a od 1.10.1977 do 31.12.1978 (457dnů) a
3) 731 dnů tj. **2 roky** za dobu od 1.10.1975 do 30.9.1977, zde odkázal na § 5 odst. 1 písm. g) nařízení vlády č. 117/1988 Sb., o zařazování zaměstnání do I. a II. pracovní kategorie pro účely důchodového zabezpečení, podle něhož jako doba zaměstnání I. (II.) pracovní kategorie se započítávají, jestliže jsou obklopeny touto dobou, též doba, po kterou pracovník nemohl konat práci pro překážku v práci z důvodu obecného zájmu, nejde-li o dobu zaměstnání, přičemž ustanovení odkazuje na příslušná ustanovení zákoníku práce a zákona o branné výchově. Žalobci by tak dle jeho názoru mělo být započítáno i období od 1.10.1975 do 30.9.1977, kdy vykonával základní vojenskou službu.

Z výše uvedených důvodů žalobce navrhl, aby Krajský soud v Hradci Králové obě rozhodnutí žalované, tedy rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 30.10.2013, č.j. 540 725 0695 a rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 17.6.2014, č.j. 5407250695/315-OL zrušil a věc vrátil žalované k novému projednání s vázaností právního názoru soudu. Dále žalobce navrhl, aby Krajský soud v Hradci Králové uložil žalované uhradit žalobci náklady řízení.

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě ze dne 5.9.2014 odkázala na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a uvedla, že ustanovení §174 odst. 1 zákona č. 100/1988 Sb. ve znění účinném do 31.12.1995 přiznává při splnění dalších podmínek nárok na starobní důchod v případě dosažení věku pojištěnce alespoň 59 let, byl-li zaměstnán v zaměstnání uvedeném v § 14 odst. 2 písm. b) až l) a současně podle odst. 2 cit. ustanovení zaměstnání I. kategorie trvalo ke dni 31.12.1992. Na základě dokladů, obsažených ve správním spise, bylo žalobci zhodnoceno 5036 dnů, tj. 13 let a 291 dnů jako výkon zaměstnání v kategorii, uvedené v ust. § 14 odst. 2 písm. b) až l), kdy toto zaměstnání trvalo ke dni 31.12.1992. Vzhledem k nesplnění podmínky výkonu zaměstnání v uvedené kategorii v délce 15ti let, ale pouze v délce 13 let a 291 dnů, nevznikl žalobci nárok na snížený důchodový věk. Žalobce tak neprokázal výkon práce v I. pracovní kategorii ve sporné době, když v ELDP firmy Ferodo a.s. ze dne 5.5.1997 je potvrzen výkon práce ve II. kategorii od 3.10.1977 do 30.11.1978 (*poznámka soudu: zde žalovaná namísto žalobce uvádí údaje z evidenčního listu J. H.*) a dle přílohy k žádosti o důchod č. 126 je firmou Osinek n.p. potvrzen výkon práce též v II. kategorii v době od 4.5.1975 do 31.12.1978. Pokud žalobce prokáže výkon práce v I. pracovní kategorii, žalovaná ve věci znovu rozhodne. Za současného stavu věci však navrhuje zamítnutí žaloby.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo podle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). O žalobě rozhodl při jednání.

V přezkumném řízení provedl soud důkaz podstatným obsahem dávkového (správního) spisu, který ohledně žalobce vede žalovaná, zejména žádostí žalobce o starobní důchod ze dne 2.10.2013, osobním listem důchodového pojištění žalobce ze dne 22.10.2013 s uvedením vykázaných dob pojištění odpracovaných v I. a II. pracovní kategorii, jednotlivými evidenčními listy důchodového zabezpečení žalobce. Soud konstatoval dopis Ministerstva financí ČR ze dne 13. 12. 2013, dopisy Ministerstva průmyslu a obchodu ze dne 2.12.2013, 24.1.2014 a 24.3.2014 k prokázání právního nástupnictví původního zaměstnavatele žalobce – Osinek, národní podnik. Soud dále k důkazu citoval listiny předložené žalobcem k žalobě, 3x čestné prohlášení spolupracovníků žalobce, přílohy k žádosti o důchod v žalobě označených spolupracovníků žalobce, Souhrnný resortní seznam zaměstnání zařazených pro účely důchodového zabezpečení do I. a II. pracovní kategorie – odvětví chemického a lehkého průmyslu a zpracování dřevní hmoty, vydaný Ministerstvem průmyslu České republiky v r. 1991- strany 64, 65, kde je nahoře uvedeno: Kategorie I., Skupina: 08 – Gumárenský a plastikářský průmysl, kolonce „Evidenční číslo zaměstnání“ je uvedeno: 08 18 01/B až 08 18 08/B, v kolonce „Název povolání a číslo podle kval. katalogu“ je uvedeno: gumař, následuje kolonka „Popis pracovní činnosti“ (slovní popis, např. 08 18 01 – výroba osinkových a

osinkopolymerních směsí), v kolonce „Poznámka“ je uvedeno: Doplněno výnosem MP ČSR č. 6/1986.

Soud porovnal předložené původní evidenční listy žalobce, J. H. a J. H. Na evidenčním listu žalobce s dobou zaměstnání od 4.5.1975 do 31.12.1978, je u druhu činnosti uvedeno: CHV 09-08, II. kategorie. Na evidenčním listu J. H. s dobou zaměstnání od 3.10.1977 do 30.11.1978 je u druhu činnosti uvedeno: CHV 09-08, II. kategorie. Žalobce upozornil na to, že na citovaném evidenčním listu J. H. je původní označení v kolonce II. pracovní kategorie červenou šipkou ručně přepsáno-převedeno do I. pracovní kategorie. Tuto opravu provedla pracovnice společnosti Ferodo a.s. (dle razítka na evidenčním listu). Na základě toho pak byla J. H. vystavena příloha k žádosti o důchod, kde je uvedené zaměstnání s dobou od 3.10.1977 do 30.11.1978 zařazeno do I. pracovní kategorie s novým označením 08 18 05 IB, gumař. V dolní části je pak uvedeno: „Zaměstnání bylo dle vyhl. 6/86 přeřazeno do I. kategorie“ (*poznámka soudu: správně má být dle výnosu MP ČSR č. 6/1986*). Na předložené příloze k žádosti o důchod Z. H., nar. 2.4.1945, je vyznačeno zaměstnání v době od 13.2.1978 – 31.12.1984 s druhem činnosti 08 18 05 IB, gumař, v dolní části je rovněž uvedeno: „Zaměstnání bylo dle vyhl. 6/86 přeřazeno do I. kategorie“ Na původním evidenčním listu J. J. (předloženém při jednání soudu) je v období od 1.1.1975 - 31.12.1978 u druhu činnosti uvedeno CHV 09-08, II. kategorie. V příloze k žádosti o důchod J. J. ze dne 14.12.2005, vystavené společností Federal-Mogul Friction Products a.s., je uvedena mimo jiné doba zaměstnání od 1.1.1970 - 31.12.1978 s označením druhu činnosti 08 18 01 IB, gumař, rovněž s údajem, že „Zaměstnání bylo dle vyhl. 6/86 přeřazeno do I. kategorie“

K dotazu soudu žalobce uvedl, že nezná důvod, proč jemu osobně společnost Federal-Mogul Friction Products a.s. nevystavila přílohu k žádosti o důchod s opraveným vyznačením I. pracovní kategorie ve sporovaném období, tak jako v případě jeho spolupracovníků pana H. a pana H.. Dále uvedl, že jeho spolupracovníci pan J. J., pan S. H. a pan M. K. (jejich čestná prohlášení přiložil k žalobě) získali starobní důchod při snížení důchodové věkové hranice za práce odpracované v I. pracovní kategorii a tento důchod pobírají. Dle žalobce je paradoxem skutečnost, že do společnosti Osinek n.p. nastoupili s panem K. ve stejný den, pracovali spolu na stejných pracovních pozicích, panu K. byl uvedený důchod přiznán a žalobci nikoliv.

Při dalším jednání provedl soud důkaz podstatným obsahem vyžádaného dávkového spisu od žalované, týkajícího se J. J., zejména evidenčními listy o době jeho zaměstnání v I. pracovní kategorii v rozhodném období let 1975 až 1978 (shodně viz výše).

Vyslechnutý svědek M. K., potvrdil pravost a správnost svého čestného prohlášení ze dne 13.11.2013. Dále uvedl, že se žalobcem se zná od 4.5.1975, kdy oba nastoupili do zaměstnání do národního podniku Osinek. Uvedl, že pracoval jako dělník, obsluhoval lis na zpracování segmentu na vulkanizaci. Žalobce s ním pracoval ve stejném provozu, vykonávali stejnou práci. Když sám odcházel do starobního důchodu, tak z osobního listu důchodového pojištění zjistil, že se jednalo o práci v I. pracovní kategorii. Starobní důchod pobírá od roku 2004 s tím, že mu bylo uznáno 15 let práce v I. pracovní kategorii. Předložil soudu svůj osobní list

důchodového pojištění s vykázanou dobou pojištění od roku 1959 do roku 2004, z toho v letech od 4.5.1975 do 31.12.1992 v I. pracovní kategorii. Upřesnil, že pracoval na lisovně i na předlisu, v obou případech se jednalo o práci zařazenou do I. pracovní kategorie. Žalobce stejně jako on obsluhoval lis. K dotazu soudu, zda žalobce vykonával pracovní pozici gumaře, uvedl, že práce s obsluhou lisu tj. vulkanizace předlisovaných výrobků, je prací gumaře. Svědek v letech 1975-1978 pracoval v lisovně, poté byl převeden na předlis, ale v obou případech se jedná o práci v I. pracovní kategorii.

Rovněž vyslechnutý svědek S. H., potvrdil pravost a správnost svého čestného prohlášení ze dne 13.11.2013. Dále uvedl, že v n.p. Osinek pracoval od roku 1973 do roku 1992, z toho do roku 1991 jako lisař. Po celou tuto dobu se jednalo o práci v I. pracovní kategorii a tak to také má ze strany zaměstnavatele uznáno. Po roce 1992 začal soukromě podnikat, zůstal v uvedené firmě pracovat, ale jako OSVČ. K dotazu soudu, kdy žalobce nastoupil do práce do Osinek n.p. uvedl, že v roce 1975 nastoupil do lisovny, pracoval tam jako lisař, což je práce spadající do I. pracovní kategorie. K pracovní pozici gumaře uvedl, že se jednalo o obor lisař, gumař. Tehdy Osinek n.p. spadal pod České gumárenské závody a oni tam vykonávali práci lisaře. Přímo se žalobcem nepracoval, ale pracovali na stejném středisku - lisovně, dělali stejnou práci, ale na jiném stroji.

Také vyslechnutý svědek J. J., potvrdil pravost a správnost svého čestného prohlášení ze dne 12.11.2013. Dále uvedl, že žalobce zná osobně z práce, když tento v roce 1975 nastoupil do společnosti Osinek a svědek ho zaučoval. Uvedl, že žalobce nastoupil jako lisař, pracoval na lisech, říkalo se tomu gumař. Jednotlivé lisy byly očíslovány, žalobce pracoval na lisu č. 500 a např. pan K. na lisu č. 150. Doplnil, že čísla znamenala tlak lisu. K dotazu soudu, jakou práci vykonával žalobce v letech 1975-1978 uvedl, že žalobce pracoval v lisovně, potom šel na vojnu a po vojně pracoval na lisu a na předlisu. K dotazu soudu dále uvedl, že v květnu 2009 si požádal o starobní důchod z důvodu snížení důchodového věku, žádost mu však byla zamítnuta s tím, že mu do odpracování 20ti let v I. pracovní kategorii chybí asi 90 dnů a že to případně musí doložit. Obrátil se tedy na podnik a paní Beranová, tehdejší mzdová účetní, příslušné doklady dohledala. Poslali vše na ČSSZ do Prahy a starobní důchod mu byl přiznán zpětně od září 2009, bylo mu uznáno 20 let práce v I. pracovní kategorii. K dotazu soudu, zda i žalobce v letech 1975-1978 vykonával práci v I. pracovní kategorii, uvedl, že samozřejmě, ale tehdy pracovní kategorie nebyly, to se uznávalo až později a zpětně. Potvrdil, že žalobce vykonával stejnou práci jako on.

Soud dále k důkazu citoval odpověď Ministerstva průmyslu a obchodu (dále ne „MPO“) ze dne 9.3.2015 k žádosti soudu ze dne 29.1.2015. MPO uvedlo, že ve Sbírce zákonů pod číslem 201/1992 Sb., vyšlo oznámení Ministerstva průmyslu České republiky o vydání výnosu, kterým se doplňuje výnos Ministerstva průmyslu České socialistické republiky, kterým se vydává resortní seznam zaměstnání zařazených pro účely důchodového zabezpečení do I. a II. pracovní kategorie. Ministerstvo průmyslu ČR vydalo podle zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění zákona č. 306/1991 Sb., v dohodě s Federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a Ministerstvem práce a sociálních věcí ČR výnos č. 4/1992 ze dne 16.4.1992, kterým se doplňuje výnos ministerstva průmyslu České socialistické republiky č. 3/1978, kterým se vydává resortní seznam zaměstnání zařazených pro účely důchodového zabezpečení do I. a II. pracovní

kategorie, **ve znění výnosů MP ČSR** č. 1/1979, č. 2/1980, č. 5/1981, č. 4/1982, **č. 6/1986**, č. 2/1987 a č. 3/1988 a výnosu MP ČR č. 1/1990. Výnos nabyl účinnosti dnem 13.5.1992. MPO dále uvedlo, že pro zařazení do I. nebo II. kategorie je nutné evidenční číslo zaměstnání, které bylo stanoveno pro každou pracovní činnost zvlášť. Toto evidenční číslo je závazné pro evidenci pracovníků, jímž bude preferovaná pracovní kategorie přiznána a bude rovněž uváděno na evidenčních listech o dosaženém výdělku pro účely důchodového zabezpečení. **Pracovní pozice gumaře pod evidenčním číslem zaměstnání 08 18 01 až 08 je podle výše uvedeného resortního seznamu zaměstnání zařazena do I. pracovní kategorie.** MPO současně zaslalo kopii stran 64 a 65 citovaného resortního seznamu, kde je konkrétní činnost gumaře uvedena (viz shodně jako popis výše).

Zástupce žalobce v závěrečném návrhu uvedl, že má za to, že žalobcem předložené písemné důkazy a zejména výpovědi vyslechnutých svědků prokázaly, že žalobce splnil podmínku práce v I. pracovní kategorii pro vznik nároku na dřívější odchod do starobního důchodu. Tyto skutečnosti byly prokázány i dávkovým spisem svědka J. J.. Má za to, že celá situace vznikla administrativní chybou, kdy při zpětném přeřazení do I. pracovní kategorie se na žalobce zapomnělo. Právní nástupce původního zaměstnavatele žalobce neměl snahu toto pochybení napravit, a proto žalobce neměl jinou možnost, než se svého nároku domáhat soudně. Navrhl proto, aby soud rozhodnutí žalované ze dne 17.6.2014, jakož i rozhodnutí žalované v prvním stupni ze dne 30.10.2013 zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Samotný žalobce náklady řízení nepožaduje, náklady za právní zastoupení žalobce se zavázal vyčíslit písemně.

Pověřená zástupkyně žalované uvedla, že Česká správa sociálního zabezpečení na základě dokladů, které měla k dispozici, rozhodla správně, neboť není oprávněna přidělovat pracovní kategorie před rokem 1993. Konečné rozhodnutí ponechala na úvaze soudu.

Soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu i s důkazy provedenými v řízení před správním orgánem (§ 77 odst. 2 s. ř. s.) a po provedeném dokazování v návaznosti na příslušná zákonná ustanovení dospěl k závěru, že **žaloba j e d ů v o d n á.**

V projednávané věci se jedná o posouzení nároku žalobce na starobní důchod při snížení věkové hranice pro vznik nároku na starobní důchod z důvodu výkonu zaměstnání v I. pracovní kategorii. Jedná se o aplikaci ustanovení § 74 zdp, § 174 odst. 1 zákona č. 100/1988 Sb., ve znění účinném do 31.12.1995, jakož i dalších ustanovení, týkajících se pracovních kategorií, které jsou podrobně citovány výše. Konkrétně se žalobce dovolává dosažení věkové hranice 59 let pro vznik nároku na starobní důchod podle ustanovení § 174 odst. 1 písm. d) zákona č. 100/1988 Sb., ve znění účinném do 31.12.1995 za 15 let výkonu zaměstnání uvedeném v § 14 odst. 2 písm. b) až l) cit. zákona.

Žalobce podle žalované a doložených evidenčních listů důchodového pojištění odpracoval v I. pracovní kategorii 13 roků a 291 dní. Žalobce se však dovolává započtení i další doby zaměstnání, a to zejména doby od 4.5.1975 - 31.12.1978 (s výjimkou základní vojenské služby od 1.10.1975 do 30.9.1977), tj. **1 roku a 241 dní,** kdy vykonával práci gumaře, která spadá do I. pracovní kategorie (změna, resp.

aktualizace resortního seznamu byla provedena výnosem ministerstva průmyslu ČSR č. 6/1986). V evidenčních listech žalobce je však stále u druhu činnosti – gumař v rozhodném období uvedeno zařazení do II. pracovní kategorie.

Z výpovědí svědků a listinných důkazů, tj. jejich původních evidenčních listů důchodového zabezpečení a příloh k žádosti o důchod, má soud za prokázané, že žalobce vykonával v rozhodném období let 1975 až 1978 stejnou práci jako vyslechnutí svědci, tedy pracoval na lisu, předlisu, jako lisař, gumař. Soud má rovněž za prokázané, že v evidenčním listu žalobce o době zaměstnání a výdělku, vystaveném společností Ferodo a.s., je u období 4.5.1975-31.12.1978, uvedena u druhu činnosti CHV 09-08, II. pracovní kategorie. Stejné označení u druhu činnosti měli i spolupracovníci žalobce J. H. (v období od 3.10.1977-30.11.1978) a J. J. (v období od 1.1.1975-31.12.1978). Zatímco oběma spolupracovníkům žalobce právní nástupce původního zaměstnavatele žalobce (Federal-Mogul Friction Products a.s.) vydal přílohu k žádosti o důchod, kde byl tento druh činnosti vyznačen v souladu s výnosem MP ČSR č. 6/1986, kterým byl aktualizován resortní seznam, tedy označení 08 18 05 IB, gumař a přeřazení (zpětné) do I. pracovní kategorie, v případě žalobce tak neučinil.

Podle § 147 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 149/1988 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení, ve znění účinném do 31.12.1993, evidence, kterou organizace vede o občanech pro účely sociálního zabezpečení, musí obsahovat označení druhu činnosti a doby jejího trvání, přičemž u občanů, kteří vykonávají zaměstnání zařazené do I. nebo II. pracovní kategorie, se zapisují údaje o době a trvání práce (údajem počtu dnů za kalendářní dobu skutečné práce) a druh činnosti se označí podle názvosloví a podle pořadových čísel uvedených v resortních seznamech.

V úvodním ustanovení resortního seznamu je u bodu 1. Okruh platnosti uvedeno, že souhrnný resortní seznam má platnost v organizacích, které ke dni 31.12.1990 podléhaly do působnosti ministerstva průmyslu České republiky, nebo podléhal-li do této působnosti jejich právní předchůdce. V bodu 4. Povinnosti organizací se uvádí, že ředitelé (vedoucí) organizací jsou povinni ve spolupráci s příslušným odborovým orgánem uvést v soulad vykazované zaměstnání v I. a II. pracovní kategorii s novým resortním seznamem.

Krajský soud dospěl k závěru, že zaměstnavatel žalobce a jeho právní nástupci neplnily řádně povinnost stanovenou jim výše citovanou vyhláškou a resortním seznamem ohledně evidence a zejména aktualizace údajů o zaměstnání zařazeném do I. nebo II. pracovní kategorie. Z výše uvedeného je zřejmé, že u některých zaměstnanců byla změna provedena a učiněna v souladu s aktualizací resortního seznamu (viz správně vyplněné přílohy k žádosti o důchod, kde byla změna výnosem MP ČSR č. 6/1986 promítnuta), zatímco u jiných zaměstnanců, ke kterým patří i žalobce, nebyla tato změna z nevysvětlitelných důvodů provedena. Postup oprav a doplňování evidenčních listů nebyl jednotný a byl zřejmě závislý na době odchodu dotyčného do starobního důchodu a praxi různých odpovědných pracovníků zaměstnavatele žalobce a jeho právních nástupců. Takový postup však nemůže jít k tíži žalobce.

Krajský soud konstatuje, že problematikou preferovaných pracovních kategorií s nárokem na snížení důchodového věku se opakovaně zabýval i Nejvyšší správní soud. Pokud jde o dokazování v řízení před soudem, lze odkázat např. na rozsudek NSS č.j. 4 Ads 12/2009-83, ze dne 27.5.2009, dostupný na www.nssoud.cz, v němž se uvádí: *„Soudní řád správní má ve svém § 77 zakotvena pravidla pro dokazování ve správním soudnictví. Nejde sice o speciální úpravu ve vztahu k dokazování podle občanského soudního řádu, nicméně správní soud je při přezkoumávání žalobou napadeného rozhodnutí povinen posoudit a zhodnotit, zda správní orgán dostatečně zjistil a objasnil skutkový stav, z něhož při rozhodování vycházel. Zjistí-li v tomto směru vady takového rázu, které vyvolávají pochybnost o zákonnosti napadeného rozhodnutí, zruší napadené rozhodnutí třeba i bez jednání. Dojde-li k závěru, že je potřebné a účelné, aby sám provedl dokazování směřující ke zjištění skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), provede dokazování zásadně při jednání (§77 odst. 1 s. ř. s.). Podle zásad uvedených v § 52 (zejména odstavec 1 s. ř. s.) soud rozhodne, které z navržených důkazů provede, a může provést i důkazy jiné (a za případného přiměřeného použití příslušných ustanovení občanského soudního řádu). Soud není vázán skutkovým stavem, jak jej zjistil správní orgán, může proto v rámci dokazování zopakovat, tj. znovu provést důkazy, které již provedl správní orgán, nebo provést důkazy, které správní orgán vůbec neprovedl. Při rozhodování pak vychází jak z důkazů zopakovaných, tak z důkazů, které provedl sám; tyto důkazy pak zhodnotí podle zásady volného hodnocení důkazů, tj. každý jednotlivě a všechny v jejich souhrnu a vzájemné souvislosti s důkazy provedenými v řízení před správním orgánem. Ve svém rozhodnutí pak vyjde ze skutkového a právního stavu takto zjištěného. Jestliže poté, co sám provedl dokazování, žalobou napadené rozhodnutí zruší a vrátí věc žalovanému správnímu orgánu k dalšímu řízení, je správní orgán povinen zahrnout v tomto dalším řízení i důkazy provedené soudem mezi podklady pro svá rozhodnutí, ačkoliv je sám neprovedl“.*

Výslechy svědků v projednávané věci byly zaměřeny na zjištění konkrétní pracovní činnosti, kterou žalobce v organizaci Osinek n.p. a jejích právních nástupců vykonával, a to z hlediska ověření, zda šlo o práci zařaditelnou podle příslušného resortního seznamu do preferované I. pracovní kategorie. Za situace, kdy evidenční listy nebyly v případě žalobce vyplněny řádně a v souladu s tehdy platnou právní úpravou, přičemž u spolupracovníků žalobce došlo k opravě evidenčních listů z původní II. kategorie na pracovní kategorii I.B, kdy i vyslechnutí svědci potvrdili, že žalobce v rozhodném období let 1975-1978 vykonával stejnou práci jako svědci (J. J., M. K.), kteří ji mají vyznačenou pro účely důchodového pojištění jako výkon práce v I. pracovní kategorii, **lze dospět k závěru, že žalobce prokázal, že od 4.5.1975 - 31.12.1978 (s výjimkou základní vojenské služby od 1.10.1975 do 30.9.1977) byl zaměstnán jako gumař,** přičemž jak vyplývá i z aktuální odpovědi MPO ze dne 9.3.2015, **pracovní pozice gumaře** pod evidenčním číslem zaměstnání 08 18 01 až 08 je podle výše uvedeného resortního seznamu zaměstnání **zařazena do I. pracovní kategorie.**

Krajský soud dále poukazuje na to, že žalované musela být skutečnost nedostatečného vedení a aktualizace evidenčních listů v organizaci Osinek n.p. a jejích právních nástupců známa, neboť i u jiných pracovníků byly vyžadovány přílohy k žádosti o důchod, a pokud organizace potvrdila výkon práce v I. kategorii (viz vyslechnutí svědci), byla tato skutečnost respektována.

K tvrzení žalované, že v rámci správního řízení lze svědecké prohlášení jako důkazní prostředek nahrazující předložení listiny připustit jen v případě, že tak stanoví zvláštní zákon, krajský soud odkazuje na výše citovaný rozsudek NSS, v němž NSS ke stejné argumentaci žalované uvedl, že „*výslech svědků nebyl učiněn v rámci správního řízení, ale v rámci řízení soudního (přezkumného), kde provedení důkazů výslechem svědka je řádným důkazním prostředkem“.* Na tomto místě lze také odkázat na právní větu vzešlou z rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 6.10.2005, č.j. 21 Cad 82/2005, v němž se uvádí: „*Krajský soud může na základě provedeného dokazování v souladu s § 77 odst. 2 s. ř. s. dospět k závěru odchylnému oproti závěru České správy sociálního zabezpečení, a zavázat správní orgán závěrem o tom, že práce vykonávaná žalobcem odpovídala zcela zaměstnání, které podle resortního seznamu bylo zařazeno do I. pracovní kategorie a nikoliv do kategorie II.“* (v evidenci judikatury vedeno pod č. Ejk 64/2005).

Po provedeném přezkumném řízení má soud za prokázané, že žalobce v době od 4.5.1975 - 31.12.1978 (s výjimkou základní vojenské služby od 1.10.1975 do 30.9.1977) vykonával zaměstnání, které je dle výše uvedeného resortního seznamu zařazeno do I. pracovní kategorie. Po započtení této doby 1 roku a 241 dní k dosud získané a uznané době výkonu zaměstnání v I. pracovní kategorii v rozsahu 13 roků a 291 dní je nepochybné, že žalobce odpracoval 15 roků v I. pracovní kategorii a má nárok na snížený důchodový věk 59 let v souladu s ust. § 174 odst. 1 písm. d) zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění účinném do 31.12.1994, za odpracování 15 roků v zaměstnání uvedeném v § 14 odst. 2 písm. b) až l) cit. zákona.

Žalobními námitkami ohledně prokázání i dalších dob se soud již podrobněji nezabýval, neboť prokázaná doba za městnání v I. pracovní kategorii v rozsahu 15 let je pro vyhovění nároku žalobce dostačující.

Vzhledem k výše uvedenému je zřejmé, že v řízení před správním orgánem došlo k vadám řízení, které spočívají v nedostatečně zjištěném skutkovém stavu, a proto krajskému soudu nezbylo, než podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. zrušit žalobou napadené rozhodnutí žalované, jakož i rozhodnutí žalované prvního stupně. Současně soud vrací věc žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.), v němž žalovaná bude vycházet z výsledků zjištěných krajským soudem. Právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení soud odůvodňuje ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Úspěšný žalobce by měl právo na náhradu nákladů řízení před soudem proti žalované, která ve věci úspěch neměla. Žalobce však žádné náklady řízení nepožadoval, a proto soud nepřiznal žádnému z účastníků právo na jejich náhradu. O odměně soudem ustanovené zástupkyně bude rozhodnuto samostatným usnesením.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u

Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Hradci Králové dne 4. května 2015

JUDr. Ivona Šubrtová, v. r.
samosoudkyně